

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

DARJA KASTELIC: POMEMBNE REČI

Odlomek iz knjige

V hiši, kjer živi Blaževa družina, se dogajajo nenavadno čudne stvari. Včasih se kaj razbije, čeprav ni nihče ničesar razbil. Včasih kaj ni na svojem mestu. Ko mama išče izgubljeno, nihče ne ve, kdo bi lahko kaj vzel ali odnesel. Marsikdo odkrito podvomi, če je to stvar sploh kdaj v življenju že videl. Ko mama kot prava detektivka najde iskano, se nenavadno hitro vrne tudi spomin.

»Mama težko prenaša že najmanjšo laž,« pomisli Blaž. Toda danes je iz šole prinesel podpis. Spet je pozabil domačo nalogo. Boji se povedati mami. Razmišlja, da bi ji vsaj pokazal, kaj je učiteljica napisala. Navsezadnje je mama tudi sama kriva, saj bi ga lahko spomnila na domačo nalogo, če mu že ni pomagala pri njej. Odkima z glavo. Ona verjetno ne razmišlja tako. Blaž raje odide ven, k igri z žogo.

Ne mine niti pet minut, ko ga mama pokliče nazaj v hišo. O, groza, ob njej je njegova šolska torba in v roki zvezek s podpisom.

»Blaž, ali si mi pozabil povedati?« začne mama pogovor z vprašanjem, pri katerem uporabi njegov običajen izgovor. Blaž v trenutku sklene, da tokrat ne bo lagal. Vse pove lepo po resnici. Iskreno prizna, da se je bal povedati. Čudno, mama ni nič huda. Tega sploh ni pričakoval. Prav mirno mu pove, da v življenju ni nič tako hudega, da ji ne bi mogel zaupati in povedati. Blaž je vesel. Morda je mama danes celo tako dobre volje, da uide še kazni. A se moti. En teden bo brez računalnika. No, malo kruto, a prepričan je, da bo zmožel. Da ga le več ne tišči v prsih. Pomisli na Slomška. On verjetno ni nikoli lagal. Pa saj mu niti ni bilo treba, če je bil tako odličen učenec in je rad delal. Tako razmišlja Blaž. Mama pa, kot da mu bere misli, začne pogovor o tem, kako pomembna je resnica.

»Kaj je sploh resnica?« jo prekine Blaž. Mama pove, da je že Slomšek vedel, da je vse, kar nas uči Jezus, resnica. V Svetem pismu je resnica. Naša vera temelji na tej resnici. Bog je resnica. V življenju

ju je včasih res ni lahko prepoznati. Kakor vedno ne prepoznamo Boga. Za oboje se je treba potruditi. Dobro je, da vemo, da nismo sami. Dan nam je Sveti Duh, da nam pomaga razločevati med dobrim in slabim, med resnico in lažjo.

Zelo pomembno je, da smo pošteni. Le tako bomo tudi srečni. Tudi o tem je rad govoril Anton Martin Slomšek. Pa ne samo govoril, tako je tudi živel. Iz izkušenj je napisal veliko priročnikov o vzgoji. Prepričan je bil, da kdor dela za mladino, dela za prihodnost naroda in Cerkve. »Najsrečnejše ljudi poštenje stori,« je imel navado reči.

Blaž sklene, da se bo tudi sam vedno trudil iskati resnico in da bo pošten. Tako ve, da bo tudi srečen. Čeprav se zaveda, da bi bilo velikokrat lažje lagati. Sploh če se zdi, da laž tako ali tako nikomur ne škodi. V resnici pa vsaka laž škoduje. Če ne drugače, ni dobra za tistega, ki jo je izrekel. Laž ima kratke noge. Zato pametni ne lažejo. Slomšek je bil pameten in učen mož. Res je bil neverjeten, toda živ dokaz, da je mogoče živeti po resnici.